

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/15/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712010160
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Babjak
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2016:6712010160.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Babjaka a zo sudcov JUDr. Petra Chovanku a JUDr. Jána Deáka, o odvolaní obžalovaných mladistvých D. U., D. U. a T. J., ako aj poškodeného J. B., proti rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T/35/2012 zo 14.09.2015, na verejnom zasadnutí konanom dňa 21. júna 2016, jednohlasne takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), f), ods. 3 Tr. por. sa z r u š u j e rozsudok Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T/35/2012 zo 14.09.2015 u obžalovaného ml. D. U. vo výroku o treste a u všetkých troch obžalovaných vo výroku o náhrade škody, týkajúcej sa poškodeného J. B..

Rozhodujúc podľa § 322 ods. 3 Tr. por. obžalovaný ml. D. U. sa o d s u d z u j e podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., s poukazom na § 117 ods. 1, § 41 ods. 1, 2, § 42 ods. 1 Tr. zák. a s poukazom na § 322 ods. 3 Tr. por. na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. sa z r u š u j e trestný rozkaz Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/168/2014 z 23.12.2014 vo výroku o treste, ako aj vo všetkých ďalších rozhodnutiach na tento výrok obsahovo nadväzujúcich, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák. sa obžalovanému ml. D. U. ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 1 (jeden) rok a 8 (osem) mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. sa obžalovaným ml. D. U., ml. D. U. a ml. T. J. ukladá povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému J. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., M. XXX/X, škodu z titulu bolestného a ďalších nákladov v sume 22.826,25 Eur s 9% úrokom z omeškania ročne od 21.02.2012 a v sume 45,- Eur s 5,25% úrokom z omeškania ročne od 07.02.2014, všetko do zaplatenia.

V ostatných častiach zostáva napadnutý rozsudok nedotknutý.

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaných ml. D. U. a ml. T. J. z a m i e t a j ú.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Zvolen boli obžalovaní mladiství D. U., D. U. a T. J. uznaní za vinných zo zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák., v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. c) Tr. zák. (spáchaných formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.).

Podľa výroku prvostupňového rozsudku sa trestnej činnosti dopustili tak, že dňa 03.09.2010 v čase okolo 22.00 hod. v meste Zvolen, Okres Zvolen na Nám. SNP, ml. D. U. a ml. T. J. po spoločnej vzájomnej dohode s ml. D. U. za prítomnosti osôb mladších ako 18 rokov fyzicky napadli J. B., nar. XX.XX.XXXX, tým spôsobom, že tohto napadli pri bráne vinárne Kľúčik od chrbta, pričom ho spoločne zrazili na zem, v dôsledku čoho J. B. spadol tvárou na zem a pri páde narazil hlavou na betónový roh lavičky, následkom čoho ostal v bezvedomí nehybne ležať na zemi, pričom z hlavy mu začala tiecť krv a aj napriek tomu ml. D. U., ml. D. U. a ml. T. J. pokračovali v útoku tým, že ml. D. U. a ml. D. U. si kľakli na J. B. zozadu v oblasti nôh, kde ho udierali pästami do oblasti chrbta a ml. T. J. najmenej jedenkrát kopol ležiaceho J. B. do oblasti trupu, čím spôsobili J. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., M. XXX/X zranenia a to tržnozmliaždené poranenie nad ľavou očnicou, zlomenie stropu mediálnej steny ľavej očnice, zlomeninu lebkovej bázy vľavo, zmliaždenie spánkovej oblasti mozgu so zakrvácaním vpravo, krvácanie nad mozgovými obalmi čelového laloka na ľavej strane, krvácanie nad mozgovými obalmi v nadočnicovej oblasti vľavo, krvácanie pod mozgovými obalmi v oblasti čelového laloka vľavo, poranenie zvratnej vetvy blúdivého nervu s ochrnutím hlasivky vľavo, ktoré zranenia si vyžiadali opakované chirurgické ošetrenia z dôvodu ohrozenia života, následnú rehabilitáciu s dobou liečenia a práceneschopnosťou v trvaní najmenej 5 mesiacov s možnými doživotnými trvalými následkami.

O trestoch a náhrade škody rozhodol okresný súd tak, že:

Obžalovaný 1/ ml. D. U.

sa odsudzuje podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 117 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 7 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1, ods. 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zák., súd výkon trestu podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. a), písm. g) Tr. zák., súd obžalovanému 1/

ukladá povinnosti spočívajúce v príkaze nahradit' v skúšobnej dobe spôsobenú škodu podľa svojich schopností a možností a podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona, súd zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T 24/2015 zo dňa 27.02.2015, právoplatného dňa 27.02.2015, ktorým bol obžalovaný 1/ uznaný za vinného podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 156 ods. 1 Tr. zák. a u ktorého podľa § 101 ods. 1 Tr. zák. súd podmienienečne upustil od potrestania s určením skúšobnej doby v trvám 6 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný 2/ ml. D. U.

sa odsudzuje podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 117 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 7 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov nepodmienienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák., súd obžalovaného 2/ pre výkon tohto trestu

odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona, súd zrušuje výrok o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 0T 13/2015 zo dna 10.02.2015, právoplatného dňa 10.02.2015, ktorým bol obžalovaný 2/ uznaný za vinného podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody vo výmere 4 mesiacov nepodmienienečne so zarađením pre jeho výkon do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a za súčasného uloženia mu trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr. zák., súd obžalovanému 2/ ukladá aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 24 mesiacov.

Obžalovaný 3/ ml. T. J.

sa odsudzuje podľa § 155 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 117 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 2, 7 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák., § 37 písm. h) Tr. zák., § 41 ods. 1, 2 Tr. zák., § 42 ods. 1 Tr. zák., na súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 30 mesiacov.

Podľa § 119 ods. 1 Tr. zák., súd výkon trestu podmienienečne odkladá na skúšobnú dobu v trvaní 3 rokov s probačným dohľadom.

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. a), písm. g) Tr. zákona, súd obžalovanému 3/ ukladá povinnosti spočívajúce v príkaze nahradiť v skúšobnej dobe spôsobenú škodu podľa svojich schopností a možností a podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák., súd zrušuje výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Zvolen, sp. zn. 1T 24/2015 zo dňa 27.02.2015, právoplatného dňa 27.02.2015, ktorým bol obžalovaný 3/ uznaný za vinného podľa § 364 ods. 1 Tr. zák., § 156 ods. 1 Tr. zák. a u ktorého podľa § 101 ods. 1 Tr. zák. súd podmienene upustil od potrestania s určením skúšobnej doby v trvaní 6 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd obžalovaným 1/, 2/, 3/ ukladá povinnosť, a to spoločne a nerozdielne nahradiť poškodeným:

J. B., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom M., M. XXX/X, škodu z titulu bolestného vo výške 22.186,10 Eur,

Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s., Mamateyova 17, 850 05 Bratislava, IČO:

35 937 874, z titulu poskytnutej zdravotnej starostlivosti vo výške 18.655,59 Eur,

Sociálnej poisťovni, ul. 29. Augusta 8-10, 813 63 Bratislava, IČO: 30 807 484

z titulu vyplatených nemocenských dávok a vyplateného invalidného dôchodku za obdobie od 30.08.2011 do 09.10.2014 v sume 13.971,55 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por., súd poškodeného J. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom M., M. XXX/X, so zvyškom jeho nároku na náhradu škody ho odkazuje na konanie o občiansko-právnych veciach.

V rozsiahlom odôvodnení rozsudku (str. 5 - 24) okresný súd uvádza, ktoré relevantné dôkazy vykonal a akým spôsobom ich vyhodnotil.

Z odôvodnenia tohto rozsudku vyplýva, že okresný súd neakceptoval obhajobu obžalovaných, ktorí prevažne v konaní nevytvrdeli, resp. účasti na žalovanej trestnej činnosti popierali.

K svedkom, ktorí mali obhajobu obžalovaných podporovať (W. U., N. U., N. U., S. M. a D. J.) okresný súd uviedol: „Z vyššie uvedeného potom súdu v rámci hodnotenia týchto výpovedí vyplýva, že vypočutí svedkovia nepotvrdili obhajoby obžalovaných 2/ D. U., keď svedkovia tohto obžalovaného videli na mieste činu a to aj tesne po skutku, z čoho vyplýva, že nemohol z tohto miesta odísť a odniesť „opitého“ W. U., ktorý sám svoju opilosť nepotvrdil a nebola potvrdená ani obhajoba obžalovaného 3/ T. J., že s nikým nemal na mieste činu konflikt, lebo uvedené bolo svedeckými výpoveďami preukázané, pričom jeho obhajoba podľa názoru súdu nebola jednoznačná, keďže ním navrhnutí svedkovia sa rozchádzali vo svojich výpovediach (miesto, prítomnosť osôb). Preto túto ich obhajobu súd vyhodnotil ako účelovú s cieľom vyhnúť sa trestnému stíhaniu a aj trestu. Potrebné je poukázať na to, že sa jednalo o svedkov navrhnutých až v štádiu súdneho konania, pričom obžalovaným 2/ a 3/ nič nebránilo ich navrhnúť vypočuť už v prípravnom konaní, čo neurobili“.

Vyhodnotenie dôkazov v neprospech obžalovaných okresný súd vyjadril okrem iného nasledovne: „Vykonalé dokazovanie súd hodnotil v súhrne i jednotlivu, svoje závery obsiahnuté vo výroku rozsudku oprel najmä o výpovede svedkov N. A., J. J., H. K., N. X., W. X., ktorí skutok, resp. jeho časť videli, tento popisali a to v zhode s ich výpoveďami z prípravného konania, ďalej o závery znaleckého dokazovania J. O. v spojení s doplňujúcou výpoveďou znalca, lekárske správy ohľadom zranenia poškodeného, ktoré dôkazy verifikujú zranenia a tiež možný útok, lokalizáciu zranení u poškodeného (aj na nohách a hrudi) a ktoré sa zhodujú s popisom útoku na telesnú integritu poškodeného svedkami J., A., K. a ktoré dôkazy usvedčujú všetkých troch obžalovaných zo spáchania skutku a tiež ich usvedčujú aj z ďalšieho útoku na poškodeného v čase, keď už tento nehybne ležal na zemi (obžalovaní ho kopali a bili do ňoh a hrude, čo bolo preukázané aj znaleckým dokazovaním, keď aj na týchto miestach boli zistené u poškodeného zranenia - škrabance, pomliaždeniny, ktorým však s poukazom na zranenie mozgu bola venovaná menšia pozornosť, ako to uviedol znalec).

Výpoveďami svedkov a to J. J., T. N. súd zistil, že bezprostredne po skutku stretli všetkých obžalovaných, pričom J. J. ich počula rozprávať sa o napadnutí poškodeného, rozprávali sa o tom, kto ho sotil a T. N. popísala stav obžalovaných, najmä obžalovaného 1/ D. U., ktorý bol podľa nej v strese, nereagoval, neodpovedal. Z výpovedí ďalších svedkov W. X., J. S., N. X. a ďalších mal súd za preukázané, že útočníci sa rozutekali a týchto iné osoby naháňali, pričom svedok H. K. vypovedal, že on naháňal práve obžalovaného 3/ T. J.. Tento svedok na hlavnom pojednávaní usvedčoval obžalovaného 1/ D. U. a 3/ T.

J. z útoku na poškodeného s tým, že tam bol aj tretí, ktorého nepoznal, že pri útoku však boli traja, ešte svedok videl, ako na poškodenom kľáčali, udierali ho, videl, ako obžalovaný 3/ T. J. bol pri trupe a ďalší dvaja pri nohách, že viac útočníkov na poškodenom nevidel. Navyše svedok J. J., kamarát obžalovaných vypovedal, že všetci obžalovaní po skutku komentovali reči šíriace sa po meste v súvislosti so skutkom a nimi, on sám sa to dozvedel v škole, že práve obžalovaní sú zodpovední za zranenia u poškodeného.

Z uvedeného zdôvodnenia súdu vyplýva, že svedkovia buď priamo obžalovaných usvedčujú zo spáchania skutku (J. J., N. A., H. K.) alebo sú tu svedkovia, ktorí buď určité skutočnosti videli (videli páchatel'ov ale nepoznali ich) avšak dokazovali, že páchatelia sa vzápätí rozutekali a ďalší svedkovia, ktorí útok nevideli, zase dokazovali, že videli tých, ktorí sa rozutekali a iné osoby ich naháňali, tieto utekajúce osoby poznali alebo sa o nich dopočuli, pričom dokazovaním bolo ustálené, že sa jednalo o osoby obžalovaných".

Pri spolupáchateľstve obžalovaných na trestnej činnosti okresný súd argumentoval nasledovne: „Pokiaľ aj obhajoba obžalovaného vo svojej záverečnej reči upriamila obhajobu okrem iného aj na nekorešpondenciu skutkovej vety podanej obžaloby so závermi vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní ohľadom toho že dokazovaním nebola preukázaná vzájomná dohoda obžalovaných na napadnutí poškodeného a ani spolupáchateľstvo, naopak súd po vykonanom dokazovaní sa so znením skutkovej vety podanej obžaloby stotožnil a to aj so znením »po dohode« a aj v »spolupáchateľstve«, pretože podľa názoru súdu dohoda a spolupáchateľstvo boli vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní preukázané a to svedkami J. S., W. X., J. D., ktorí zhodne vypovedali o určitom konflikte predchádzajúcom predmetnému skutku a to, že práve obžalovaní 1/ D. U. a 3/ T. J. mali po meste rozširovať, že D. zbijú, že mu ani S. nepomôže. Bolo preukázané, že v predmetný večer J. D. telefonoval J. S. a uviedol mu, že má problémy v bare Kľúčik, kde sa poškodený s partiou vrátane J. D. presunuli, pričom vo vnútri baru sa J. D. rozprával s obžalovaným 3/ T. J. a mali spolu slovný konflikt, tiež konflikt vo vnútri mal aj J. S. s obžalovaným 3/ T. J. a vznikla medzi nimi už vo vnútri určitá strkanica, pričom následne sa presunuli pred bar, kde J. J. kričal, kto sa chce biť, resp. zabijeme ich a medzi týmito osobami boli aj obžalovaní 1/, 3/. Práve v týchto okolnostiach súd videl motív obžalovaných na spáchaní predmetného skutku, keď na jednej strane tu boli obžalovaný 3/ s kamarátmi - spoluobžalovanými 1/, 2/ a J. J. a na strane druhej J. D., ktorému sa takto obžalovaní vyhrážali (že mu ani S. nepomôže) spolu s partiou, medzi ktorými bol aj poškodený".

Po právnej stránke bolo potom zistené konanie obžalovaných kvalifikované ako už označený zločin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva v spolupáchateľstve.

Pri ukladaní a výmere súhrnných trestov obžalovaným okresný súd poukázal na to, že im poľahčovalo, že pred spáchaním skutku viedli riadny život a priťažovalo im páchanie viacerých trestných činov. V rámci aplikácie najprísnejšej trestnej sadzby odňatia slobody (2 - 5 rokov) bol potom obžalovaným ml. D. U. a ml. T. J. uložený trest odňatia slobody bližšie pri dolnej hranici trestnej sadzby, s podmienčným odkladom jeho výkonu (a uložením konkrétnej povinnosti), pričom zároveň bol u týchto dvoch obžalovaných zrušený pri ukladaní súhrnného trestu výrok ohľadne trestu v predošlom rozsudku. Keďže u obžalovaného ml. D. U. bol pri ukladaní súhrnného trestu zrušený výrok o nepodmienečnom treste odňatia slobody z predchádzajúceho odsúdenia, bol tomuto obžalovanému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na dolnej hranici aplikovanej trestnej sadzby, so zaradením na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Poškodeným stranám bolo v prevažnej miere vyhovené v ich nárokoch na náhradu škody spôsobenej obžalovanými (uložením im povinnosti uhradiť škodu spoločne a nerozdielne), pričom len poškodený J. B. bol so zvyškom svojho nároku na náhradu škody (suma presahujúca výšku bolestného) odkázaný na konanie vo veciach občiansko-právnych v zmysle § 288 ods. 2 Tr. por.

Proti napadnutému rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania všetci obžalovaní, ktoré aj písomne odôvodnili prostredníctvom svojich obhajcov a odvolanie podal aj poškodený J. B., ktorý ho taktiež písomne odôvodnil prostredníctvom svojho splnomocnenca.

Obžalovaný ml. D. U. navrhoval, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a on spod obžaloby oslobodený, eventuálne aby po zrušení tohto rozsudku bola vec vrátená prvostupňovému súdu na znovuprejednanie.

Obhajoba tohto obžalovaného argumentovala najmä tým, že: vykonané dôkazy vyhodnotil okresný súd veľmi jednostranne v neprospech obžalovaného; výpovede svedkov nie sú také, že by boli postačujúce pre uznanie viny tohto obžalovaného; nie je zrejmé, akým spôsobom malo dôjsť k dohode všetkých troch obžalovaných; je krajne nepravdepodobné, že tri osoby spoločne a naraz zrazia poškodeného na zem;

konflikt predchádzajúci rozhodujúcej udalosti vôbec nebol vedený obžalovanými voči poškodenému; zo zaisteného kamerového záznamu vyplýva, že poškodený bol napadnutý a zrazený na zem výlučne jednou osobou a nie dvomi alebo tromi osobami; väčšina vypočutých osôb bola v čase skutku pod vplyvom alkoholu.

Obžalovaný ml. D. U. navrhoval primárne, aby bol napadnutý rozsudok zrušený a vec vrátená na znovuprejednanie okresnému súdu a alternatívne aby nanajvyš bola vina tohto obžalovaného uznaná maximálne ako neúmyselné ublíženie na zdraví a aby mu bol potom uložený trest nespojený s odňatím slobody.

Obhajoba tohto obžalovaného zdôrazňuje predovšetkým to, že: ani jeden z vypočutých svedkov nekonkretizuje presne spôsob útoku obžalovaného ml. D. U. proti poškodenému; tohto obžalovaného neidentifikovali svedkovia K. a J., pričom svedecká výpoveď svedka A. je rozporuplná; hoci nie je sporná účasť obžalovaného ml. D. U. na inkriminovanom mieste, nemožno z vytvorenej dôkaznej situácie nepochybne ustáliť, že by tento obžalovaný konal tak, ako mu je kladené za vinu (jednotlivé svedecké výpovede sú v podstate nesúrodne a nesúladne); nanajvyš spôsob atakovania voči poškodenému smeruje skôr k právnej kvalifikácii konania podľa § 156 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. (a nie ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zák.); v každom prípade uložený trest v trvaní 2 roky nepodmienečne je veľmi prísny (od činu ubehlo viac ako 5 rokov, obžalovaný žije s družkou a narodilo sa im v roku 2016 aj dieťa), pričom maximálne by prichádzal do úvahy trest nespojený s priamym výkonom odňatia slobody, za súčasného zrušenia predošlých odsúdení vo výrokoch o trestoch.

Aj obžalovaný ml. T. J. navrhol, aby bol primárne napadnutý rozsudok zrušený a on spod obžaloby oslobodený, eventuálne aby po zrušení napadnutého rozsudku bola vec vrátená prvostupňovému súdu na znovuprejednanie.

Obhajoba tohto obžalovaného argumentovala predovšetkým tým, že: viaceré výpovede svedkov odporujú objektívnej realite tak, ako ju zachytil kamerový záznam; z kamerového záznamu vyplýva, že do poškodeného bolo odzadu strčené, ale určite nie tromi osobami a určite nie úmyselne; vážne zranenia, ktoré utrpel poškodený, utrpel v dôsledku nešťastného sledu udalostí; viacerí svedkovia spochybnili, resp. nepotvrdili účasť obžalovaného ml. T. J. v rozhodnom čase na mieste činu (U., U. a J.); obžalovaný ml. T. J. nemal preukázateľne konflikt s poškodeným a po tom, čo bol niektorými osobami urážaný (D., S.) radšej z baru v sprievode kamarátov odišiel a nemal snahu v konflikte pokračovať.

Poškodený J. B. vytkol v odvolaní okresnému súdu, že mu priznal náhradu škody len v rozsahu bolestného (22.186,10 Eur) a nepriznal mu aj ďalšiu sumu v celkovej výške 685,15 Eur, ktorú predstavujú ďalšie náklady (spojené s liečením, vecná škoda a strata na zárobku počas pracovnej neschopnosti).

Navrhol preto, aby mu bola priznaná suma 22.826,25 Eur, s 9% úrokom z omeškania ročne od 21.02.2012 (lebo škodu si uplatnil v tomto rozsahu ešte v prípravnom konaní) a tiež suma 45,- Eur, s 5,25 % úrokom z omeškania ročne od 07.02.2014 (lebo túto sumu si uplatnil v priebehu hlavného pojednávania), všetko do zaplatenia.

Na základe podaných odvolaní preskúmal krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. por. napadnutý rozsudok ako aj konanie mu predchádzajúce, pričom dospel k právnomu názoru, že tento rozsudok je potrebné sčasti zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. d), f), ods. 3 Tr. por. (porušené ustanovenie Trestného zákona, resp. rozhodnutie o uplatnenom nároku na náhradu škody je v rozpore so zákonom), a to u obžalovaného ml. D. U. vo výroku o treste a u všetkých obžalovaných vo výroku o náhrade škody, týkajúcej sa poškodeného J. B. - a o treste, ako aj náhrade škody v zrušenej časti treba rozhodnúť spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

Pokiaľ ide o skutkové zistenia okresného súdu a právnu kvalifikáciu konania obžalovaných, treba poznamenať, že okresný súd vykonal všetky relevantné dôkazy a tieto aj náležitým spôsobom vyhodnotil (v rozsiahlom odôvodnení napadnutého rozsudku), pričom dal odpovede aj na všetky relevantné otázky, ktoré mu boli predložené na riešenie obhajobou.

Vyhodnotenie dôkazov a právnu kvalifikáciu zisteného konania obžalovaných v rozhodnom čase proti poškodenému J. B. nemožno považovať ani za svojvoľnú a ani za zjavne neopodstatnenú a odkazujúcu

v podrobnostiach na odôvodnenie napadnutého rozsudku, krajský súd skutkové zistenia a právny názor okresného súdu vyjadrený v napadnutom rozsudku v zásade akceptuje.

Keďže ohľadne obžalovaných ml. D. U. a T. J. boli podané odvolania iba v ich prospech, nemožno uvažovať o prípadnom sprísňovaní súhrnných trestov odňatia slobody, s podmieneným odkladom výkonu, ktoré im boli uložené okresným súdom. Nakoľko na druhej strane niet dôvodu uložené tresty ani zmierňovať, odvolania menovaných obžalovaných proti napadnutému rozsudku boli považované za nedôvodné a ako také zamietnuté podľa § 319 Tr. por.

Výrok o súhrnnom treste odňatia slobody u obžalovaného ml. D. U. však musel byť zrušený, pretože tento trest bol ukladaný vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/13/15 z 10.02.2015, hoci správne mal byť súhrnný trest ukladaný vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/168/14 z 23.12.2014 (ktorý bol doručený menovanému obžalovanému 05.01.2015).

Teraz prejednávaná trestná činnosť obžalovaného ml. D. U. bola spáchaná dňa 03.09.2010, to znamená pred doručením mu dňa 05.01.2015 už označeného trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen z 23.12.2014 (ktorý nadobudol právoplatnosť 14.01.2015).

Skutok marenia výkonu úradného rozhodnutia spáchaný obžalovaným D. U. dňa 08.02.2015, ohľadne ktorého bol uznaný vinným a odsúdený k nepodmienečnému trestu odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/13/15 z 10.02.2015 (právoplatný v ten istý deň), k trestnému rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/168/14 z 23.12.2014 (právoplatný 14.01.2015) vo vzťahu recidívy.

Keďže ohľadne prvých dvoch záznamov v odpise z registra trestov na obžalovaného D. U. (konania Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/51/11 a 5T/3/12) sa hľadí na tohto obžalovaného akoby nebol odsúdený, v súbehu (to znamená, že nie je medzi nimi iný odsudzujúci rozsudok) sú iba teraz prejednávaný skutok obžalovaného z 03.09.2010 a skutok z 05.10.2014 (prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia), z ktorého bol D. U. uznaný vinným a odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/168/14 z 23.12.2014.

Nakoľko teraz prejednávaná trestná činnosť obžalovaného ml. D. U. (spáchaná 03.09.2010) predchádza doručeniu mu trestného rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/168/14 z 23.12.2014 (k doručeniu došlo 05.01.2015), obžalovanému ml. D. U. je potrebné ukladať jeden trest, to znamená súhrnný, za teraz prejednávaný zločin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva, ako aj za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák., ohľadne ktorého bol označeným trestným rozkazom uznaný vinným a odsúdený k podmienenému trestu odňatia slobody v trvaní 1 rok, so skúšobnou dobou v trvaní 1 rok a 6 mesiacov, ako aj k trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok a 8 mesiacov - pričom pri ukladaní súhrnného trestu je potrebné zrušiť výrok o treste v označenom trestnom rozkaze Okresného súdu Zvolen z 23.12.2014.

Pretože odvolanie bolo podané iba v prospech obžalovaného ml. D. U., nemôže mu byť v odvolacom konaní v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por. zhoršovaná procesná situácia, to znamená, že nemôže byť na tom horšie, ako podľa napadnutého rozsudku okresného súdu (to znamená súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 rokov, so zrušením okrem iného výroku o nepodmienečnom treste odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/13/15 z 10.02.2015 - čo znamená, že z výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody v trvaní 2 rokov by sa odrátali 4 mesiace, ktoré už obžalovaný D. U. medzičasom vykonal).

Pri ukladaní týmto rozsudkom krajského súdu súhrnného trestu obžalovanému ml. D. U. vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/168/14 z 23.12.2014 - a nie vo vzťahu k trestnému rozkazu Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/13/15 z 10.02.2015 (tak, ako to urobil okresný súd), pričom tento trestný rozkaz ostane nedotknutý - je možné obžalovanému ml. D. U. ukladať súhrnný trest odňatia slobody maximálne vo výmere 20 mesiacov, a to zrušením zároveň v trestnom rozkaze Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/168/14 z 23.12.2014 výrokov o treste odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu, ako aj v výroku o treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá.

Pri ukladaní súhrnného trestu obžalovanému ml. D. U. týmto rozsudkom krajského súdu bolo zároveň potrebné popri nepodmienečnom treste odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov ukladať obžalovanému aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 1 rok a 8 mesiacov (ktorý mu bol pôvodne uložený v už označenom trestnom rozkaze Okresného súdu Zvolen sp. zn. 3T/168/14 z 23.12.2014).

Obžalovanému ml. D. U. nemohol byť vzhľadom najmä na jeho kriminálnu históriu ukladaný trest odňatia slobody s podmiennečným odkladom jeho výkonu, ako sa toho domáhala obhajoba.

Z tejto kriminálnej histórie vyplýva, že 10.06.2010 sa dopustil prečinu podieľníctva podľa § 231 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a 03.09.2010 sa obžalovaný dopustil teraz prejednávaneho zločinu ublíženia na zdraví a prečinu výtržníctva. 20.04.2011 spáchal obžalovaný v spolupáchateľstve prečiny krádeže a poškodzovania cudzej veci. Dňa 05.10.2014 sa dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, za čo bol postihnutý podmiennečným trestom odňatia slobody, ako aj trestom zákazu činnosti. Keďže v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia sa opätovne dopustil prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia, v konaní Okresného súdu Zvolen sp. zn. 0T/13/15 mu už bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 4 mesiacov, ktorý medzičasom aj vykonal (popri opätovnom uložení trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá).

S poukazom preto na kriminálnu históriu obžalovaného D. U. (a teda osobu páchatel'a), nemohol mu byť výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložený na skúšobnú dobu v zmysle § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák., pričom v treste, ktorý mu teraz uložil krajský súd, sú zohľadnené aj všetky okolnosti, ktoré uviedla obhajoba na prospech tohto obžalovaného.

Keďže pred spáchaním teraz prejednávanej trestnej činnosti obžalovaný ml. D. U. nevykonával nepodmienečný trest odňatia slobody za iný úmyselný trestný čin, bol v zmysle § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradený pre výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa názoru krajského súdu okresný súd nerozhodol správne v tej časti výroku o náhrade škody, ktorým poškodeného J. B. so zvyškom jeho nároku odkázal na konanie o veciach občiansko-právnych. Keďže tento poškodený si prostredníctvom svojho splnomocnenca uplatnil riadne aj včas aj ďalšie náklady, ako aj príslušenstvo k svojej pohľadávke (úroky z omeškania), krajský súd po zrušení výroku o náhrade škody ohľadne poškodeného J. B. rozhodol o povinnosti všetkých troch obžalovaných nahradiť spoločne a nerozdielne menovanému poškodenému škodu, spolu aj s úrokmi z omeškania, spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu.

Z vyššie uvedených dôvodov bolo preto rozhodnuté spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku krajského súdu, keď bol sčasti napadnutý rozsudok okresného súdu zrušený a vykonaná potrebná náprava vo výroku o treste ohľadne obžalovaného ml. D. U., ako aj vo výroku o náhrade škody ohľadne poškodeného J. B. vo vzťahu ku všetkým trom obžalovaným, pričom vo zvyšnej časti zostal napadnutý rozsudok nedotknutý a odvolania obžalovaných ml. D. U. a ml. T.I. boli zamietnuté.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.